

NUESTRO INVITADO

Vicenç Buñuel i Vila

Era a finales de Enero del presente año, cuando en la Asamblea General de la Sociedad Coral, salía elegido para ocupar la Presidencia de la citada Entidad, un hombre serio, honrado e inquieto que siempre se ha caracterizado por su constante interés en favor de todo aquello que llevase implícito el fomento o divulgación de la cultura o el arte.

Un «Granollerí» de verdad que ha empuñado el timón de la Nave claveriana con energía y entusiasmo.

En esta ocasión el «Estendard» le recibe como invitado de honor con la seguridad que podrá contarnos un poquito, como es, que siente, y que espera de ese futuro incierto i vacilante de la Sociedad Coral «Amics de la Unió».

—Sr. Buñuel. ¿Porqu aceptó Vd. la presidencia de la Sociedad Coral «Amics de la Unió»?

—Per la insistència i arguments emprats pel president que cessava.

—El haber sido Presidente en otra Entidad Cultural. ¿Pudo influir en ello?

—No. Perquè degut a l'experiència obtinguda en altres entitats, més aviat tenia suficients motius per no voler acceptar aquesta nova responsabilitat.

—Vd. llegó a la Sociedad Coral con una cierta experiencia Presidencial. ¿Cree que es suficiente?

—Mai es té la suficient experiència; cada entitat té diferents característiques.

—¿Ha encontrado la Sociedad tal y como se la había imaginado?

—Uu xic més incomprendible.

—¿Decepcionado, tal vez?

—No. Senzillament preocupat per la supervivència de l'Entitat.

—¿Qué es lo que menos le ha gustado de la Sociedad actual?

—La manca de comprensió, tolerància i harmonia d'un número limitat de persones.

—Buñuel, con sinceridad. ¿Ha encontrado hasta el momento la colaboración necesaria?

—Realment. Sí.

—Que le preocupa más en estos momentos. ¿El aspecto económico, o el aspecto organizativo?

—Cap dels dos aspectes s'han de perdre de vista, encara que moltes vegades del segon depen el primer.

—¿Tiene algún plan concreto de trabajo?

—Sí. Però de moment está en estat embrionari penso que pel mes de Setembre podrà presentar-se alguna novetat.

—¿Es Vd. exigente?

—En els meus col·laboradors i companys de treball. Sí.

—¿Dispone del tiempo necesario para dedicarse a la Sociedad el que ésta requiere?

—Quan accepto un càrrec o una responsabilitat, tinc per costum dedicar tot el temps necessari per complir amb el meu deure, hi ha que tinc més en compte les obligacions que els drets.

—¿Cual es su profesión?

—Tinc molts oficis, però actualment sóc un petit industrial.

—¿Cuántos años tiene Buñuel?

—Seixanta set anys complerts.

—¿Es Vd. el Presidente que necesita la Sociedad Coral?

—¿Coneix algú que estigui suficientment capacitat per contestar i concretar aquesta pregunta?

—¿Autoritario?

—No. Hem considero un demòcrata, amant de l'ordre, de la responsabilitat personal i del respecte als demés.

—¿Puntual?

—Sí, no m'agrada esperar i molt menys fer esperar.

—¿Optimista?

—Sí, sempre confio en la comprensió i no-

blesa dels demés, encara que moltes vegades el resultat es negatiu.

—¿Generoso?

—¿Econòmic o espiritual? Crec gaudir d'una petita quantitat en cada lloc.

—¿Sincero?

—Sí, crec que és l'únic camí per aclarir conceptes i per una veritable convivència.

—¿Se enfada con frecuencia?

—Si tracto amb hipòcrites i cara-girats: Sí Cas contrari intento ser comprensiu i tolerant.

—¿Admite las sugerencias de los demás?

—Si són ben argumentades ¿per qué no?. A més sóc dels que m'agrada que predomini l'opinió de la majoria.

—¿Se considera un hombre ideal?

—Un home ideal seria l'home perfecte, i no crec en la perfecció humana complerta, encara que estic convençut que si dediqués més temps en donar quelcom nostre als demés, sense exigir ni esperar cap compensació, tinc la convicció de que ens sentiríem més feliços i humans.

—¿Qué es para Vd. la política?

—Necessitaria molt espai per descriure la pregunta, ja que tinc idees molt particulars referent a la política administrativa i social.

—¿Y la música?

—La música és el millor sedant espiritual i el més gran desvetllador d'emocions sensibles.

—¿Y la familia?

—La família i la unió de la mateixa, considero que és lo més gran que existeix, després de la salut. Per aquest motiu, al considerar a la Societat com una gran família, crec que els que em formem part, tenim el deure d'estimar-la i de procurar que predomini la convivència, la tolerància i l'harmonia per damunt de varietats personals.

—Se oye decir con frecuencia que las Corales Claverinas atraviesan un momento de crisis. ¿Está Vd. de acuerdo?

—Realment crec que aquesta és la situació actual.

—¿Cómo ve el futuro de la Sociedad que preside?

—Particularment, amb bones perspectives.

—¿Admite que la Sociedad desaparezca algún día por falta de una Coral?

—De cap manera. Actualment s'estan fent gestions per enllaçar un buit que considero fundamental per la continuïtat i bon desenvolupament de la Societat Coral.

—¿Qué busca tras la Presidencia de la Sociedad Coral «Amics de la Unió. Exitó, popularidad, nombre, prestigio, distracció o simplemente inyectar savia nueva y renovadora?

—Senzillament intentar ésser útil als demés i contribuir amb l'ajuda de la Junta Directiva, dels socis i de la sincera col·laboració de tothom que d'una manera o altra ens ajuden, a la propagació de l'obra del gran Mestre Clavé, que no sols ensenyava música i cant, sinó que per aquest mitjà, buscava la unió, l'estima i la convivència de tots els humans, sense distinció de classes ni de categories.

—¿Lo considera fácil o difícil?

—No hi ha res important que es pugui aconseguir sense cap esforç ni sacrifici.

—¿Se arrepiente de algo?

—Referent a la societat, de moment: No.

—Finalmente. ¿Desea decir algo en especial a los lectores del «Estendard»?

—Sí. Sols am resta demanar als socis, cantants o no, que espero la més sincera col·laboració, remarcant en tot moment aquelles deficiències que comprobeu de la nostra actuació i, al mateix temps assenyalar les solucions que creieu possible per intentar arreglar-les.

Gracias Sr. Buñuel por sus manifestaciones, y que la suerte le acompañe.

A. G.